

TĖVIŠKĖS AIDAI

Nr 5 (2283) 2003 m. kovo mėn. 12 d.

Eina 46-tus metus

Melbourne

ATPIRKĖJO GLOBĖJAS

“Šventąjį Juozapą Dievas pašaukė tarnauti Jėzui ir jo misijai savo tėvyste: būtent taip laikų pilnatvėje jis bendradarbiavo didžiojoje atpirkimo paslapyje.

“Jis visus žavi savo didžiu kilnumu, nes, Dievui paliepus, buvo Dievo Sūnaus globėju, o žmonių akyje jo tėvu.

Tai gi Dievo Žodis buvo patikėtas Juozapui, kad klausytų jo, gerbtų ir godotų, kaip vaikai turi gerbti tėvą”, - cituodamas pop. Leoną XIII pažymi šventasis Tėvas.

O pats “Juozapas, gavęs ypatingą Dangaus dovaną, mylėjo Jėzų visa ta natūralia meile, kokią tik tėvo širdis gali pažinti.”

“...Šventasis Juozapas įrodo, jog norint būti gerais ir tikrais Kristaus sekėjais, nereikia didelių dalykų, reikia tik paprastų, žmogiškų, bet tikrų, veiksmingų dorybių.”

Pradėjęs savo viešąją veiklą Jėzus aiškiai skelbė, kad jau prisiartinio Dievo karalystė: “Atsiverskite ir tikėkite Evangelija”. Šis žodis *atsiverskite* labai dažnai pasigirdavo iš Jėzaus lūpų. Štai ir Evangelijoje Jėzus ištaria: “Bet jei *neatsiversite*, visi taip pat pražūsitate”.

Ką šis žodis *atsiverskite* reiškia mums? Pirmiausia jis ragina perkainoti gyvenimo vertybes. Antra, - iškelti sau tokį gyvenimo tikslą, kuris atitiktų žmogaus orumą.

Šiandien gera proga pakalbėti apie veiksmingą priemonę, padedančią mums atsikratyti lengvabūdiško, tuščio, beprasmiško gyvenimo ir sekti Kristumi, kuris yra mūsų kelias, tiesa ir gyvenimas. Tai **rekolekcijos**. Ar gali būti tam tinkamesnis laikas už šventą gavėnio metą!

Visi, kurie ryžtasi sekti Kristų, daugiau mažiau skiria laiko dvasiniam susitelkimui - rekolekcijoms. Kunigai, rengdamiesi šventimams, vienuoliai prieš amžinuosius įžadus paprastai atlieka savaitės rekolekcijas. Kai kurie Dievui pašvęstieji prieš amžinuosius įžadus atsiskiria nuo pasaulio išties mėnesį. Kokia tų rekolekcijų prasmė? Ar tai nėra tuščias laiko gaišimas?

Rekolekcijų tikslas aiškėja iš pačios žmogaus prigimties. Žmogaus prigimties vadovas yra protas. Nelaimė tam, kuris vadovaujasi ne protu, o tik

ATSIVERSKITE

Mons. Vytautas SIDARAS

jausmais bei trumpalaikiais įgeidžiais. Kristus kviečia: “Atsiverskite ir tikėkite Evangelija”. Bet kaip tu pradėsi tą atsivertimą, jeigu nenori matyti savo klaidų, savo ydų, dar blogiau - savo nuodėmių, kurios pradžioje gal buvo mažos, o, žiūrėk, jau išvirto į dideles, dangaus keršto šaukiančias.

Prisimink, koks buvai tyras ir nekaltas po Pirmosios išpažinties ir Komunijos, tarsi po krikšto. O kaip yra šiandien? Ar esi ištikimas šeimai, ar esi ištikimas savajai Bažnyčiai? Ar dar girdi savo sąžinės balsą, primenantį, kad jau laikas pasikeisti? Ar tik tuomet imsi mąstyti apie atsivertimą, kai atmintis atsisakys tarnauti, kai sustingusiais sąnariais gulėsi lovoje ir lauksi, kas tau paduos duonos kąsnį?

Kaip labai tau reikia rekolekcijų dabar, kol gyvenimo pelenuose dar žėri tikėjimo žarijėlė!

Bet štai girdžiu tavo nebylų atsakymą: “Man? Rekolekcijos? Juk tai praeities seniena. Aš esu šiuolaikinis žmogus. Ar neužteks, kad Velykų rytmetį pastovėsiu šventoriuje procesijos metu? O namie pats žinau kaip švęsti, kokius valgius valgyti, kokius gėrimus gerti”...

Modernusis žmogau, pažvelk, kokį moralinį nuosmukį

atnešė tavo abejingumas religinėms vertybėms. Kokį pakaitalą pasiūlei jaunimui, atėmęs religijos išgyvenimų tyrumą ir grožį. Kadangi nieko nepasiūlei, jis pats susirado pakaitalą - narkotikus, alkoholį, susiluošinimą, savizudybę. Rekolekcijos mus skatina pamąstyti apie žmogaus gyvenimo prasmę. Jos neradęs, nueisi klystkeliais, vedančiasi prie bedugnės.

1933 metais mūsų tauta išgyveno skaudžią dramą. Liepos 15 dieną iš Niujorko oro uosto pakilo nedidelis lėktuvas drąsiam skrydžiui per Atlantą. Anomis dienomis visas Kaunas laukė grįžtančių savo didvyrių, Atlanto nugalėtojų. Deja, vietoje didvyrių atskrido baisi žinia. Abu lakūnai žuvo Soldino miške, prie pat tėvynės. Nepasiektas tikslas. Kas gali būti skaudesnio! Ir vis dėlto drąsieji lakūnai Darius ir Girėnas pasiekė savo kelionės tikslą. Jie juk norėjo išgarsinti jaunąją Lietuvą. Jų žūtis ją dar labiau išgarsino nei būtų išgarsinusi skrydžio sėkmė. Per visą pasaulį tuomet skambėjo Lietuvos vardas.

Bet kas nutiks tau, jeigu nepasieksi savo skrydžio tikslo. Sudužęs tavo gyvenimas niekam nepasitarnaus.

Šį sekmadienį Kristus visus kviečia atsiversti. Laukime rekolekcijų, laukime Susitaikymo su savo Viešpačiu.

“Bažnyčios Žinios”

“ŠTAI TAVO TĖVAS...”

Tu neturi nei sosto, nei pilies,
Tik vieną Pavaldinį - Dievo
Sūnų.
Bet joks valdovas žemėj negalės
Prilygti tau -
Net su pulkais galiūnų.

Juk tavo žodžio klauso
nuolankiai
Visų karalių Viešpats ir Karalius!
Jis vykdo visa, ką tik pasakei,
Nors turi mirčiai ir gyvybei galios.

Koks išmintingas ir kilnus buvai,
Jei Dievas teikėsi tavęs klausyti!...
(Jei sektų šiandien Juozapui
tėvai,
Tai nereiktų tiek šeimų taisyti!)

Tau tik todėl pakluso Visagalis,
Kad visada tetroškai Dievo valios.

NEBIJOKITE!

Archivyskupas S. TAMKEVIČIUS

Nebijokite žmonių, kurie žudo kūną, o negali užmušti sielos, - šie Jėzaus žodžiai pirmųjų amžių krikščionims įsiminė labiau už kitus, nes nuo pirmojo pasirodymo viešajame gyvenime jie buvo nekinami bei persekiojami. Evangelininkas Lukas Apaštalo Pauliaus darbus ir patirtus persekiojimus vien už tai, jog skelbė nukryžiuotą ir prisikėlusį Kristų. Romos imperija, kurios ribose išaugo Bažnyčia, pirmoji prisiėmė budelio vaidmenį. Krikščionybė pagoniškame pasaulyje buvo tokia revoliucinga, griauanti žmonių sąmonėje susikurtus stabus, jog to pasaulio galinėjieji nusprendė jėga sunaikinti liaudyje plintančią ir žmogaus išlaisvinimą skelbiančią religiją.

Nebijokite žmonių, - koks brangus mums buvo šis Kristaus priminimas per ilgą tautos bedievinimo laikotarpį, kai buvome laikomi antraeiliais piliečiais vien dėl to, jog išpažinome Kristų. Sovietų režimas negalėjo pakęsti krikščioniškos minties, nes Evangelija ne tik neleidžia pavergti žmogaus, bet ir išaukština jį iki Dievo vaikų garbės, gina jo teises nuo pradėjimo iki paskutiniojo atodūso šioje žemėje.

Šiandien apie krikščionių persekiojimus kur nors Afrikoje ar Azijoje girdime tik per televiziją, o mūsų krašte tikinčiųjų teises garantuoja savi ir tarptautiniai teisės dokumentai. Tačiau pasaulis ir šiandien lieka tas pats, apie kurį Jėzus kalbėjo: Jie mane persekioja, persekioja ir jus. Atrodo, tarsi būtų pasaulio vaikų širdyse užprogramuota neapykanta Jėzaus vardui ir jo išpažinėjams. Negaliu atsistebėti, iš kur mūsų dienomis Kristui ir jo Bažnyčiai kyla tiek daug neapykantos, kuri dažnai padvelkia iš interneto svetainių, satanistų nusiaubtų kapinių ir bandymų suniekinti kunigo gyvenimą bei tarnystę.

(Nukelta į 5-tą psl.)

KRISTUS NE MITAS

Nors Kristaus gimimas į žmonijos istoriją įnešė didelių permąnų ir pasikeitimų, tačiau dar ir šiandien atsiranda žmonių neigiančių Kristaus istoriškumą. Štai keletą istorinių liudijimų, kurie byloja apie realų Jėzaus gyvenimą žemėje.

Pagonių liudijimas

Žymiausias romėnų istorikas Tacitas, buvo aukštas valdininkas ir su valdiškais dokumentais gerai susipažinęs. 116 m. savo „*Analuose*“, rašydamas apie Romos gaisrą, pasakoja: kad 64 m. imperatorius Neronas, vengdamas liaudies sukilimo dėl to gaisro, šią piktadarystę kaltino krikščionis. Jis rašo: „Jis vadinosi Kristus, kuris valdant Tiberijui, Pontijaus Piloto buvo nukankintas ir nukryžiuotas...“ Tas įvykis trumpam laikui buvo numalšintas, bet neužilgo jis vėl išsiplėtė ne tik Judėjoje, šitas blogybės šalyje, bet ir Romoje, kur iš viso pasaulio suplaukia kas bloga, gėdinga ir čia randa šalininkų.

Sultonas pirmame šimtmečiuje, romėnų imperatorių biografas, savo veikale „*Imperatorių gyvenimas*“ rašo, kad Klaudijus (Romos imperatorius),

liepė išvaryti žydus iš Romos, kadangi tarp jų, dėl vieno neabejotinai didžio žmogaus vardu Jėzus, nuolat kyla neramumai.

Tai tie patys neramumai apie kuriuos parašyta „*Apaštalų Darbuose*“ (APD 18:2). Ir šis liudijimas aiškiai pasako Kristaus buvimą konkrečioje žmonijos istorijoje.

Plinijus, būdamas Mažosios Azijos vietininku, Britanijoje, 111 m. rašo imperatoriui Trajonui laišką, kuriame klausia, kaip persekioti krikščionybę, kuri jau tapo masiniu judėjimu. Apie krikščionis jis praneša: ... nustatyta diena, jie anksti susirenka, kad Kristui, kaip Dievui giedotų giesmes...

Taip pat kalbėjo apie Jėzų žydų priešininkai. Atverkime istorijos puslapius ir susipažinkime, ką apie Kristų kalbėjo Jo tautiečiai žydai.

Žydų liudijimas

Žydai niekad Jo egzistencijos neneigė ir Jo stebuklų niekad neatmetė. Tik laikė juos velnio darbus. Babiloniškame Talnude sakoma, kad: ... „diena prieš Velykas Jėzus iš Nazareto buvo nukryžiuotas, kadangi Jis būrė, suvedžiojo ir

klaidino Izraelį“.

Filosofas Justinas, gimęs apie 100-sius metus Palestinoje, gerai žinojo jos politinę padėtį. Savo dialoguose su žydu Trijonu parodo, kaip to meto žydai aiškino apie Jėzų: ... „Jėzus galilietis yra pradininkas bedieviškos ir priešiškos įstatymams sektos. Mes Jį nukryžiuojame. Jo mokiniai naktį iš kapo pavogė Jo kūną ir suvedžiojo žmones sakydami, kad Jis prisikėlė iš numirusiųjų ir įžengė į dangų...“

Juozapas Flavijus, žydų istorikas, gerai pažinojo Jeruzalės krikščionių pirmą bendruomenę. Be to, pats būdamas žydų kunigų kilmės, į naują religiją žiūrėjo labai kritiškai. Jo išleistame veikale „*Žydų Senovė*“ randami du reikšmingi tekstai: ... „Šiuo laiku gyveno Jėzus, išmintingas vyras. Jis darė nuostabių darbus. Jis patraukė daug žydų ir pagonių. Ir kai Jį paskundus mūsų garbingiems vyrams, Pilotas Jį nubaudė mirtimi, prikalant ant kryžiaus. Tie, kurie Jį mylėjo Jo neapleido. Ir dar lig šiol, Jo giminė, kurią vadina krikščionimis – neišnyko...“

Jau pirmoje antrojo amžiaus pusėje žydų rabinai krikščioniškąsias Evangelijas laikė nelaimingu arba nuodėmingu raštu. Iš to galima spręsti, jog

teisingai manoma, kad Evangelijos tuo metu jau buvo parašytos. Ir, kad krikščionybės ir Jos įkūrėjo buvimas, to meto žydų kunigams, jau buvo žinomas.

Krikščionio liudijimas

Pirmasis iškyla apaštalo Pavolo liudijimas. Nes Jis (buves pagonis ir didelis krikščionių persekiotojas), praėjus vos keletui metų po Jėzaus mirties, Dievo malonės veikimu, tapo krikščioniu. Apie Kristaus buvimą liudija Jo išlikę laišukai, rašyti apie 67-sius mūsų eros metus. Tačiau nuodugnaušiai apie Jėzų. Jo gyvenimą ir mokslą mums pasako keturios Evangelijos pagal Matą, Morkų, Luką ir Joną. Trys pirmosios yra aprašytos prieš Jeruzalės sugriovimą. Evangelijos autoriai Jėzų yra matę savo akimis, kartu su Juos keliavę, matę Jo daromus stebuklus arba apie Jį patyrę iš Apaštalų. Taigi, Jų liudijimas patikimas ir istoriškai tikras.

Kaip tvirtina evangelikų teologai?

Šlateris ir Althanas: „Mes apie jokią kitą senovės asmenybę nesame taip gerai informuoti, kaip apie Jėzų iš Nazareto“.

Tad apie Kristaus istoriškumą nėra jokios abejonės. Iš vokiečių kalbos vertė J. Brilius.

Spaudai paruošė E.D.

Lietuvos valstybės atkūrimo dieną, Vasario 16-ąją, pastebėta, jog Anykščiuose išniekintas rašytojo Jono Biliūno kapas ant Liudiškių kalvos, dar vadinamos „Laimės žiburiu“.

Kaip laikraščiu „*Anykšta*“ teigė vienas anykštėnas verslininkas, sekmadienį vakarop jis su šečiais užkopęs ant Laimės žiburio ir radęs atvirus vartelius, išjudintą ir pasuktą ant rašytojo kapo stovintį kryžių.

Anykščių policijos komisaras Raimundas Razmislavičius rašytojo kapo išniekinimo nelinkęs sieti su Vasario 16-ąją, nes šis paminklas stovėjo ir sovietmečiu. Pasak komisaro, yra kažkokia asmenų grupė, kuri kartkartėmis nupjauna vartų spyną ir vidine paminklo šachta bando kopti į viršų.

„Laimės žiburį“ prižiūri ne muziejininkai, o komunalininkai. Pasak jų, kapo vartelių spynos keičiamos labai dažnai – kurį laiką spynos buvo nupjaunamos maždaug kas dvi savaites, visos paminko ir laiptų į jį apšvietimo lempos išdauzytos.

Miškelėje netoli paminklo

Išniekintas J. Biliūno kapas

randama švirksčių, tad manoma, kad į „Laimės žiburį“ gali kaparotis ir nuo narkotikų apsvaigę asmenys. Antkapinis paminklas jau seniai virtęs čia nederančių pasilinksminimų vieta: į kalną per vestuves nešamas nuotakas, šalia kapo geriamas šampanas ir netgi kepami šašlykai. Pasak komunalinio ūkio vadovų, nebelieka kitos išeities, kaip tik prašyti apsaugos policijos

pagalbos, kad pareigūnai pradėtų saugoti paminklą.

14 metrų aukščio granitinis J. Biliūno antkapis pagal architekto Vytauto Gabriūno projektą buvo pastatytas 1958 metais. Prieš dešimtmetį nuo paminklo buvo pavogtas skulptoriaus Broniaus Vyšniausko sukurtas bronzinis rašytojo bareljefas. Tuomet vienoje iš metalo supirkuvių

pavyko rasti tik ketvirtadali supjaustyto bareljefo. B. Vyšniauskas pagamino kitą – plastikinį, o rasto senojo bareljefo liekanos buvo perduotos Anykščių muziejui.

Šįmet sukanka 50 metų, kai 1907 m. Lenkijoje mirusio rašytojo, literatūros klasiko J. Biliūno palaikai iš Zakapanės buvo perkelti į Anykščius ir palaidoti ant Liudiškių kalvos.

ELTA

Andai jau treji metai praėjo,

kai siautulinas uraganas Anatolijus pakedeno Merkinę. Triokštelėjo ir krito didelis beržas šalia buvusios miesto rotušės, rusų perstatytos į cerkvę. Susirūpino muziejininkas Juozas Kaupinis, kuris puoselėja, turtina ir visai prižiūri įspūdingą Kraštyros muziejų toje buvusioje cerkvėje. Gaila beržo, bet kas bus su stogu? Mat Anatolijus išklabino ir palenkė seną cerkvės kupolą. Pasak J.Kaupinio, tas kupolas - originalus, išlikęs nuo devynioliktojo amžiaus pabaigos, kai rotušę okupantai rusai

Svyra rotušės kupolas

perstatė į cerkvę. Krypsta kupolas, nuo stipresnio gūsio gali ir nutrūkti, nulūžti, nubildėti.

Užpraėjusią vasarą, kai Merkinėje viešėjo pati kultūros ministrė Rima Dovydenienė, muziejininkas J.Kaupinis išaiškino jai kupolo reikalą. O ministrė: „Biudžete nenumatyta, nėra lėšų“.

Kreipėsi J.Kaupinis į

Varenos rajono valdžią. Atsakymas - tas pats: „Biudžete nenumatyta lėšų“.

Dabar muziejininkas jau niekur kreiptis neketina ir kalba filosofškai: „Kai kupolas nugrius, tikriausiai lėšų atsiras ir ne tik stogo, bet ir viso muziejaus remontui, tad ramiai ir su viltimi laukiu tos dienos“.

Stasys Stacevičius

KODĖL NEVYDOMAS VYRIAUSYBĖS NUTARIMAS

Mes, Vilniaus Šv. Mergelės Marijos ėmimo į dangų bažnyčios tikintieji, esame susirūpinę, kad nevykdomas Lietuvos Vyriausybės nutarimas. Dar 1992 m. gruodžio 3 d. premjeras išleido potvarkį Nr. 1183, pagal kurį pranciškonų vienuolyno pastatas, esantis Trakų g. 9/1, turėjo būti perduotas Vilniaus arkivyskupijai. Deja, pastatas vienuoliams iki šiol negražintas. Juo naudojasi UAB „Mokslo ir technikos rūmai“ bei dalį patalpų nuomoja šioms organizacijoms: Amerikos kultūros centrai, Tarptautinei

aukštajai vadybos mokyklai, UAB „Dekona“, UAB „Informaciniai sprendimai“.

Lietuvos informatikos ryšių ir elektronikos bendrijai, UAB „Firidas“, AB „Didmena“, firmai „Ladfood“ UAB „Ireka“. Taigi UAB „Mokslo ir technikos rūmai“ ne tik negražina pastato tikriesiems jo šeimininkams - vienuoliams, bet dar iš jo pelnosi. O vienuoliai ir tikintieji negali grįžti į vienuolyno pastatą.

J.Garbyte
I.Čekmonienė, A.Gelžinienė ir
dar 670 tikinčiųjų

TĖVIŠKĖS AIDAI

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031. Tel. 9376 7355.

Published by the Australian Lithuanian Catholic Federation

LEIDŽIA AUSTRALIJOS LIETUVIŲ KATALIKŲ
FEDERACIJA

Redaktorė Marija Geštaitienė.

Prenumeratos kaina metams Australijoje \$45 dol., Europoje ir Amerikoje paprastu ir oro paštu \$90 Aust. dolerių. Atskiras numeris \$1-50. Skelbimai už skilties vieną cm. \$3. Nuolatiniam skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų ir pasirašytų straipsnių turinį neatsakome. Redakcija korespondencijas trumpina ir taiso savo nuožiūra.

AUSTRALIJA IR KARAS

dr. J. KUNCA, M.D.

Australijos vyriausybė pradėjo keisti savo užsienio politiką propaguodama Rytų Timoro išlaisvinimą, nežiūrint kad ta pati Australija, vadovaujama darbiečių, buvo užgyrus tos salos inkorporaciją į Indoneziją. Tas aktyvus įsikišimas į didžiosios kaimynės vidaus reikalus pakenkė tarpusavio santykiams. Indonezija nustojo kontroliavusi nelegalių imigrantų keliones į Australiją. Taip lyg ir atsikeršijo už R. Timoro praradimą, kuris davė pradžią neramumams kitose Indonezijos provincijose. Pats nepriklausomybės atgavimas nebuvo sklandus. Proindoneziški agentai išžudė daug už laisvę pasisakusių timoriečių. Sugriovė nemažai pastatų. Apie 200,000 timoriečių proindonezijiškai pasitraukė į Vakarų Timorą, kuris valdomas Indonezijos. Likusi gyventojų dalis vargais negalais išsirinko vyriausybę. Bet ši iki šiol išsilaiko tik dėka užsienio, ypač Australijos pagalbos ir JTO taikos palaikytojų. Atrodo, kad Australijai teks dar ilgai išlaikyti tą prieš laiką gimusį vaikėlį. O kai australų valdžia norėjo eksploduoti netoli R. Timoro esantį naftos ir dujų telkinį, timoriečiai pradėjo statyti nepriimtinas sąlygas tuo parodydami dėkingumą už išlaisvinimą stoka.

Dar rimtesnis posūkis į intervencionizmą pasireiškė, kai Vašingtonas paskelbė karą terorizmui ir kartu jį pasiryžimą užpulti Iraką, jį neva nuginkluoti ir pakeisti ten valdžią kita demokratiškesne, atseit palankesne amerikiečiam ir jų alijantui Izraeliui. Pagal Vašingtono apskaičiavimus, Irake turėtų būti masinio naikinimo ginklų, kuriuos patys amerikiečiai su anglais jam buvo pardavę, kad geriau kovotų su vakariečiam neparankiu režimu Irane. Saugumo taryba, reikalaujant JAV, nusiuntė inspektorių komisiją ieškoti tų ginklų. Iki šiol dar nerado. Taigi tai komisijai reikia tęsti savo darbą, kol paaiškės, ar Irakas jų turi, o gal jau yra juos sunaikinęs. Taigi šiuo metu nėra jokio reikalo pradėti karą. Bet Vašingtonas jį jau turi seniai suplanavęs ir dėl to sutraukęs 2 šimtus tūkstančių kariuomenės prie Irako sienų. Kartu Amerika norėtų išlaikyti savo orumą. Tam ji daro spaudimą į JTO Saugumo tarybą, kad ji priimtų rezoliuciją egalizuojančią tą karinę intervenciją, kurios tikslas pakeisti ten vyriausybę. O tai draudžia tarptautinis įstatymas. Dauguma Saugumo tarybos narių yra prieš tokią agresiją, o taip pat pasaulis parodė savo nusistatymą milijoninėse demonstracijose. Didžiosios Britanijos parlamente 122 valdančios darbo partijos parlamentarai balsavo prieš min. pirmininko T. Blair pasiūlymą eiti į karą su Iraku remiant JAV. Kadangi Anglija yra vienintelis svaresnis sąjungininkas su 40,000

į Persijos įlanką (Persian Gulf) nusiųstų anglų karių, Vašingtono padėtis susikomplicavo. Be Anglijos amerikiečiai vieni vargiai galėtų kariuoti, nes jiems trūktų pėstininkų.

Esant tokiai painiai padėčiai Australijos Valdžia irgi pateko į pinkles. Ji, matyt, yra prisizadėjęs eiti su amerikiečiais nežiūrint ar tas karas bus su JTO leidimo ar be jo, atseit, nelegalus. 2/3 australų yra prieš tai. Opozicija irgi pasisakė prieš bet kokią karinę intervenciją be Saugumo tarybos rezoliucijos. Bet min. pirm. J. Howard tvirtina, kad nežiūrint tautos protestų jis geru žino, kad Australijai yra naudinga. Atseit, šita šalis dalyvautų ir nelegaliam kare, jei JAV jį paskelbtų.

Kyla rimtas klausimas, kodėl Kanbera yra pasiryžus tokiam neprotingam žygiui, kuris pakenktų JTO, ko gero destabilizuotų Vidurinius Rytus ir padidintų teroristų skaičių musulmonų pasaulyje? O naudos Australijai iš to jokios. Greičiau sumažėtų rinkos šios šalies produktam musulmonų kraštuose. Karo išlaidos būtų gana didelės ir priverstų vyriausybę pakelti mokesčius arba sumažinti socialinės, Medicare ar kitas svarbias paslaugas. Racionalaus atsakymo taip ir nerandam. Tai bene bus daroma, kad įrodyti ištikimybę alijantui. Vėl, alijantas turi būti geras draugas. Jei taip, tai reikėjo patarti prez. Bush susilaikyti nuo to bereikalingo ir labai pavojingo karo, prie kurio australai prisidėti negali. Alijansas yra apsigynimo tikslas, o ne agresijai, ypač, jei ji nėra nei legali nei pateisinama. Naujoji Zelandija ir Kanada, kurios irgi yra JAV draugės, atsisakė dalyvauti šitokiam kare. Dėl to jų santykiai su Vašingtonu bene nenukentėjo. Ar nebūtų buvę geriau Australijai pasekti jų pavyzdžiu?

Australija yra arti Azijos žemyno. Dėl to ateityje jai galėtų kilti pavojai iš tos pusės. Bet, vietoj pasikliauti svetima apsauga, reikėjo sumaniau pačiai apsiginkluoti. Visai kvailai buvo prarasti 6 milijardai dolerių nevykusių povandeninių laivų gamybai, kurią perleido nekompetetingai firmai. Dabar iš anksto įmokėjo JAV šimtus milijonų dolerių už karo lėktuvus, kurie bus pagaminti gal po 12 metų. Tada kažin kiek jie bus naudingi. Be to, kam pirkti katę maiše?

Viskas rodo, kad atėjo laikas peržiūrėti šios šalies vedamą užsienio politiką ir kartu saugumą ir kad tokie svarbūs sprendimai neturėtų priklausyti nuo vieno asmens nuomonės. Mintis pirktis Patriotines antiraketas, kurios iki šiol neparodė efektyvumo, irgi neatrodo racionalios. Šalies saugumui daugiau pasitarnautų nesikišimas į nereikalingus konfliktus ir geresni santykiai su Azijos kaimynais.

PENSIJŲ POLITIKA

dr. Rūta
GAJAUSKAITĖ
kriminologė

(Tešinys iš pračio nr.)

Pažymėtina, kad okupacinės pensijos buvo 10-20 kartų mažesnės nei p a s a u l i o demokratini

valstybėse. Visi tikėjosi, kad laisvoje Lietuvoje padėtis pagerės. O įvyko atvirkščiai – pensijos sumažėjo dar 2-3 kartus. Atotrūkis nuo pasaulio padidėjo iki 40-60 kartų! Ir netgi tokį mažumą ministrė sugeba dar apriboti ir likti nenubausta. Tai kokia čia teisinė valstybė? Akivaizdžiai apgrobiamas beveik milijonais pensininkų, o visi vaizduoja, kad nepastebi pažeidinėjamos Konstitucijos – kaip senais sovietmečio laikais, kai nomenklatura buvo nebaudžiama...

Akivaizdu, kad ir vėl pilietiškiausiai nusiteikęs pensininkas turės kreiptis teisman dėl jo Konstitucinių teisių pažeidimo, o pastarasis į Konstitucinį teismą, kad tasai išaiškintų šią žiaurią skriaudą.

Ir kas galėtų paneigti, kad pensijų politika formuojančiai ministrei V. Blinkėvičiūtei, teisininko išsilavinimas, kaip šuniui penkta koja, visai nereikalingas?

Didžiausia visuomenės dalis – pensininkai – mažiausiai apsaugota nuo savivalės: patyliukais iš jos atiminėjamos paskutinės lengvatos (dantų, sąnarių protezavimas, invalidių vežimėliai, ramentai, lazdos, telefono pokalbiai, pravažiavimas ir t.t.) o sutaupyti milijonai atiduodami „užsienio investitoriams“ (pvz. Williams 70 mil.). Ir nei viena valstybinė ar visuomeninė organizacija jų negina! Tuo tarpu turime specializuotas organizacijas, privalančias įvertinti įstatymus (Teisingumo m-ja) ar kontroliuoti jų vykdymą (prokuratūra).

Kad nukreipti teisėtą pensininkų pyktį nuo pagrindinio kaltininko – ministrės V. Blinkėvičiūtės galvos – reikalingas atpirkimo ožys. Ir jį atrado! Jau

kelintą kartą kalamas prie kryžiaus „Signatarų“ įstatymo projektas.

Pasaulyje labiausiai vertinama visuomenės dalis – signatarai – kurių proto, ryžto ir darbo dėka įvykdomi geriausi valstybiniai pokyčiai, kurių esmę ir istorinę prasmę gerai suprato lietuvių tauta, gyva siena apsupusi Parlamentą 1991 sausio 13 įvykių metu, taigi, signatarai šiandien stumiami beveik į nusikaltėlių gretas: žiūrėkite, 141 deputatas nori gyventi geriau!

Koks blogis slepiamas už signatarų apjuodinimo? Nuo ko norima nukreipti visuomenės dėmesį?

Ir tikrai, tyliai tylutėliai pridengiami tikrieji „geriau nusipelnę gyventi“ pensininkai. Jau nuo 1995 metų kai kas gauna žymiai didesnes Pensijas ne tik už paprastus pensininkus, bet ir už taip vadinamus „personalininkus“ Antai, krašto apsaugos žinyboje pačio žemiausio rango puskarininkis – viršila (kaip anksčiau seržantas) gauna 1500 litų pensiją, t.y. 3 kartus daugiau nei „personalininkas“ ar 10 kartų daugiau nei paprasto pensininko minimumas. O ar įsivaizduojate kiek gauna leitenantas, majoras, pulkininkas ar net generolas? Padauginkite pradinę 1500 Lt sumą iš žvaigždžių antpečiuose ir maždaug žinosite kiek gauna mūsų kariškiai pensijos. Ir tai dar ne viskas. Atrodo, kad yra kas gauna iš Lietuvos ir iš Maskvos už visas žvaigždutes. Ir tai visose jėgos struktūrose, ne tik krašto apsaugos ar vidaus reikalų ministerijose, bet ir Saugumo, STT departamentuose ir t.t. Jėgos struktūrų pareigūnų ir karių pensija yra 100proc. Jų atlyginimo bei priedai už laipsnį, stažą ir kategoriją!

(Bus daugiau)

Liaupsės kolaboravimui teisės nesukuria

E.SIMANAITIS

(Tešinys iš pereito nr.)

Okupacija nėra ir negal būti teisės pamatas

Lietuva buvo okupuota Vokietijai ir Sovietų sąjungai sudarius slaptą nusikalstamą sandėrį, žinomą Molotovo-Ribentropo pakto vardu. Du grobuonys pasidalijo svetimas teritorijas. Abu veikė slapta, gerai žinodami, kad vykdo patį sunkiausią nusikaltimą žmonijai – pirmąjį genocido politikos aktą. Sunku būtų patikėti, kad genocidą teisinančio ir kolaboravimą šlovinančio renginio organizatoriai nebūtų žinoję, kad „darbo liaudies

išvadavimas iš kapitalistų ir buržujų jungo“, „1940 metų taiki socialistinė revoliucija“, „sovietų valdžios atkūrimas Lietuvoje“, kaip ir pseudomoksline „klasių kovos“ teorija dangstomos gyventojų deportacijos į Sibirą buvo planuojamos Maskvoje kaip „naturali“, taigi ir „teisėta“ genocido politika, kuriai kelią atvėrė M-R paktas? Tad kam buvo giedamos liaupsės Mokslų akademijoje?

Maksima „Iš neteisėtumo tiesė neatsiranda“ atspindėta ir Lietuvos Respublikos teisės aktuose.

(Bus daugiau)

Jubiliejinė Vasario 16-toji Melburne

Melburno lietuviai šiais metais labai įspūdingai atšventė Vasario 16-ąją. Jubiliejinė 85 metų sukaktis pritraukė nemažai tautiečių – tiek į lietuviškas mišias, tiek po jų, į neeilinio pobūdžio minėjimą Lietuvių namuose.

Į bažnyčią įvygiavo būrys uniformuotų lietuvių skautų ir, kaip įprasta, organizacijų atstovai su vėliavomis. Gražiai skambėjo vargonai ir giesmės. Sujaudino ir sukrėtė vos iš atostogų Lietuvoje sugrįžusio kun. Egidijaus Arnašiaus pamokslo turinys. Jis kalbėjo apie kaimo žmonių sunkų gyvenimą, jų gilų nusivylimą naująja nepriklausomybe, kurio pasekmė jau 40 tūkst. nutraukė savo gyvybę. Buvo pasimelsta už šviesesnę kaimiečių ateitį, kad valdininkai sugebėtų kaimui suteikti nepriklausomybės gerovių.

Minėjimo programa vyko eukaliptų puokštėmis padabintoje kino salės scenoje. Įnešus Australijos ir Lietuvos vėliavas, kunigas Arnašius pakalbėjo invokacijos maldą už žuvusius dėl Lietuvos nepriklausomybės ir už tuos, kurie šiandien vargsta. Sekė garbės konsulo A. Žilinsko žodis – jis išskėlė teigiamus dabartinės Lietuvos nepriklausomybės aspektus, ragino visus lietuvius prisidėti prie Lietuvos pažangos. Savo kalbą baigė šūkiu: „Kurkime savo Lietuvos viziją!“ ALB Melburno Apylinkės valdybos pirmininkas, prof. P. Kabaila, pakalbėjo lietuviškai ir angliškai apie Lietuvos Nepriklausomybės Akto paskelbimo reikšmę vėlesnei Lietuvos istorijai. Sakė, kad dabar laukiame, kad įstojimo į Europos Sąjungą ir NATO pasąjekoje Lietuvos nepriklausomybė būtų įtvirtinta ateities kartoms.

Šią progą, kaip jau įprasta, jaunieji „Tėviškės Aidų“ korespondentai gavo Algio Šimkaus įteiktas Australijos Lietuvių Fondo paskatinimo premijas. Gavėjai: Gražina ir Raminta Kymantaitės (daugiausia rašinių įteikusios), Povilas Birštonas, Martynas Didžys, Aldona Gaylard, Ieva Javičiūtė, Stėfuta Mačiulaitė, Kristina Mardijants, Darius Prancūnas, Ramūna ir Aisvydas Sadauskai, Alanta Skeivytė, Mantas Vaitkus.

Geriausiai lituanistiniais kursais baigusiai abiturientai – Giedrei Kellett – atiteko stambesnė ALF piniginė premija. Giedrė įveikdavo didelį kelio atstumą atvažiuodama šeštadieniais į lietuvių kalbos pamokas iš provincijos miesto, Traralgon. Giedrę ir kitus moksleivius, už jų pasiryžimą ir pastangas geriau išmokti lietuvių kalbą, ALF vardu pasveikino Algis

Šimkus.

Minėjimo meninę dalį, pavadintą „Vasario 16-tosios palikimas“, pravedė jos kūrėja, Alena Karazijienė, atlikdama pranešėjos rolę. Tai buvo įdomiai sugalvota, daug įvairaus amžiaus dalyvių įjungianti inscenizacija, kuri Melburno lietuviams suteikė tikrai neeilinį Vasario 16-tosios minėjimą.

Pranešėjos įžanginiai žodžiai: „Šiandien minime ir švenčiame prieš 85 metus pasirašytą Vasario 16-tosios Dienos Aktą, kuris buvo pripažintas visų pasaulio valstybių. 20-ties Akto pasirašiusių signatarų ryžtas leido Lietuvai suklestėti per 20 nepriklausomybę išsaugotų ir įtvirtintų, džiaugėsi savo pastangų vaisiais, o tie, kurie dar buvo vaikai arba gimė nepriklausomoje Lietuvoje, suaugo, subrendo ir, nuolat girdėdami apie nepriklausomybės kovas, išmoko mylėti savo kraštą ir branginti laisvę, bet negalvodami, kad gali būti kitaip. O tačiau atsitiko kitaip. Bet tie dvidešimt nepriklausomybės metų įkvėpė visą tautą vėl dirbti ir kovoti, kad nepriklausomybę atstatytume.“

Pasiryžimas atgauti nepriklausomybę reikėsi įvairiausiais būdais – nuo kovos ligi maldos. Ir likę Lietuvoje, ir pasitraukę į užsienį siekė vieno tikslo – laisvės ir nepriklausomybės.

Toks buvo Vasario 16-tosios palikimas, kuris privedė ligi kovo 11-tos

Čia scenon įėjo įvairaus amžiaus suvargę pabėgėliai su lagaminais ir dėžėmis – vyrai, moterys su vaikais ir kūdikiais. Jie liūdnei giedoję:

Op, op, kas ten, Nemunėli,

Ar tu mane šauki

Ar tik tykų vandenėlį

Pliuškendams sau plauki?

Ar tu mano sielos girdi

Graudulingą raudą,

Ar jauti kaip spaudžia širdį

Kaip krūtinę skauda?

Toliau, tarp pranešėjos pasakojimų, ir besikeičiant giedotojų, dainuotojų, šokėjų

sąstatai – tai mišraus amžiaus grupė, tai jaunimas, tai mergaitės, tai vaikučiai – buvo atvaizduojami 50 metų išivijusių lietuvių gyvenimo metų etapai. Vienoje dalyje nepaprastu grakštumu mergaitės atliko „Sadutės“ šokį. Kitur visai maži vaikučiai pašoko „Pučia vėjas“.

Kulminacijos taškas pasiektas, kai Lietuvoje, dar tik besiveržiančioje iš Maskvos jungo, dar tik laukiančiai Vasario 16-tosios atkūrimo, Vytautui Landsbergiui paduodant toną, visa minia viešai gieda Lietuvos Himną. Patamsintoje salėje dramatiškai prašvinta scenoje ekranas, suskamba Himnas, atsistoja minėjimo dalyviai ir gieda drauge su Atgimimo dokumentariniame filme giedančia mina. Filme toliau rodomi džiaugsmingieji 1990 metų Lietuvos atgimimo dienų momentai. Buvo puiku prisiminti ir iš oro matyti „Baltijos kelią“, kuriame milijonai žmonių susijungę laukia laisvės.

Šį gražų, jaudinantį montažą išpildė Melburno „Dainos sambūrio“ choristai, „Gintaro“ tautinių šokių grupės mergaitės bei kitas jaunimas, vaikai, vaikučiai, net kūdikiai – visų kartų atstovai. Ir atlikėjams, ir talentingajai montažo kūrėjai, Alenai Karazijienei, publika padėjojo šiltai plojimais.

Minėjimą surengusios Melburno apylinkės lietuvių bendruomenės valdybos pirmininkas, prof. P. Kabaila, padėjojo atlikėjams ir pagalbininkams, ir buvo įteiktos puokštės gėlių – organizatorei, A. Karazijienei, chorvedei ir akompanatorei pianinu B. Prašmutaitei, šokių vedėjai D. Antanaitienei, bažnytinio choro vad. Z. Prašmutaitei, J. ir A. Šimkams, G. Antanaičiui, J. Balčiūnui.

Toliau Valdyba kvietė visus tautiečius sveiti į Jubiliejinę salę balsuoti už Melburno lietuvių bendruomenės inkorporaciją.

Susirinkime dėl inkorporacijos kalba ALB Geelongo Apyl. Valdybos pirm. Stasys Šutas. Sėdi, ALB Melb. Apyl. Valdybos pirm. prof. P. Kabaila, sekretorė J. Ariene.

SUSIRINKIMAS DĖL ALB MELBURNO APYLINKĖS INKORPORACIJOS

Susirinkimas dėl ALB Melburno Apylinkės inkorporavimo įvyko Melburno Lietuvių namuose 2003 m. vasario 16 d., tuo po Jubiliejinio minėjimo. Jį pravedė Valdybos pirmininkas, prof. P. Kabaila, sekretoriauti pakviesta J. Ariene.

Pirmininkas pristatė Bendruomenės inkorporavimo įstatų projektą, kartais papildomus paaškinimus davė Valdybos išdininkas, R. Steponavičius.

Buvo pabrėžta, kad beruošiant inkorporacijos įstatus, buvo stengta kiek galint laikytis jau esančiomis lietuvių bendruomenių statutų taisyklėmis. Projektas sudarytas pagal „model rules“ (pavyzdines taisykles). Bendruomenei buvo duotas laikas iki šių metų sausio 15 d. inkorporacijos projektą komentuoti, dėl to pasisakyti. Tiek pirmininkas, tiek išdininkas, teigė, kad jų nuomone, inkorporacija turės tik teigiamų savybių. Jie nematė jokių neigiamybių.

Pagrindinė teigiamybė – inkorporavimas suteikia ribotą atsakomybę („limited Liability“), ko šiuo metu nėra, ir kas apsaugotų Valdybos pareigūnus nuo asmeniškų nuostolių tuo atveju, jeigu Valdybai dėl kažko būtų pareikštas ieškiny. Kita svarbi teigiamybė, tai kad po inkorporacijos bus daug lengviau gauti vyriausybės paramą („government grants“). Inkorporavimui pritarė ir į susirinkimą pakviestas ALB Geelongo Apylinkės Valdybos pirmininkas, S. Šutas. Jis aiškino, kad tik inkorporacijos dėka, Geelongo lietuvių namams sudegus, buvo labai lengva geromis sąlygomis išsinuomuoti puikias naujas patalpas. Jis teigė, kad su inkorporuota organizacija geriau skaitosi valdiškos ir kitos įstaigos.

Susirinkimo dalyviai išskėlė klausimų, pasiūlymų ir prieštaravimų. Pirmininkas į kiekvieną atsakė, nors vis teko pabrėžti, kad buvo duotas laikas iki sausio 15 d. pateikti klausimams ir pasiūlymams.

Galiausiai pirmininkas pasiūlė susirinkimui iš principo priimti dokumentą, su sąlyga, kad savaitės bėgyje jis bus pertvarkytas, kas liečia susirinkime išskeltus smulkius triukumus, tačiau principiniai jo nepakeičiant. Rankų pakėlimu vyko balsavimas už Bendruomenės inkorporavimo dokumento priėmimą. Valdybos narys, Z. Augaitis, skaičiavo balsus.

Balsavo už – 45 žmonės, prieš – maždaug 12. Dar buvo balsuota ir už tai, kad R. Steponavičius pravedėtų inkorporavimą. Tam pritarė dauguma.

Po susirinkimo visi buvo pavaišinti kava su pyragais.

J.A.

Adelaidėje - Vasario 16-toji, 85 metai

Dar nebaigėme dalintis Lietuvių Dienų ir Suvažiavimų įspūdišiais, o, štai jau Nepriklausomybės – Vasario 16-tosios 85 metų sukaktis. Laukiame, šeštadienį 15-tą dieną, 9 val. ryto, Lietuvių Radio Valandos. Nuskambėjo "Lietuvos Himnas". Mūsų konsulė J. Vabolienė pasveikino, gražiai perdavė Br. Zalio kūrybą apie senovės laikus, kai buvo surasta gražiausioji vieta įsikurti. Daina "Kur giriai žaliuoja".

Sveikino ALB Adel. Apyl. Valdybos pirm. J. Grigonytė. Laisvės troškimas veržėsi per visas kančias ir spaudas. Lietuvai ir dabar nelengva. Semkimės tvirtybės iš praeities, nes "Lietuviais esame mes gimę, lietuviais norime ir būt". Užbaigė su šia giesme. Sekė žinios iš Lietuvos. Jos buvo negeros – pritenkencios. Bet Valanda užbaigta daina "Vai ko nusižvegei, bėrasai žirgeli". Ir sugrįžo linksma, pakili nuotaika 1991-mųjų metų, Vasario 16-tosios 1918 metų.

Sekmadienį, 16 d. Vasario pakelto vėliavos Lietuvių Namų sodelyje. Šv. Kazimiero bažnyčioje kalbamas rožinis "Kad Lietuvos vadai išmintingai vestų mūsų Tėvynę į naują atgimimą", pravedė V. Rupinskienė. Vėliavų pakėlimas šventoriuje, vėliavų aikštelyje. Dalyvavo 6 vėliavos: Lietuvos, Liet. Kat. Mot. Dr.-jos, Ateitininkų, uniformuoti Skautų ir Sportininkų bei Ramovėnų. Žodį tarė Vyt. Patupas. Ramovėnai kėlė vėliavą, sugiedojome "Lietuvos Himną".

Klebonas kun. J. Petraitis aukėjo šv. Mišias už Lietuvą ir žuvusius dėl Tėvynės ir Tikėjimo. Pamokslė paminėjo nuodėmę, dėkingumą ir sunkią Pasaulio ir mūsų Lietuvos padėtį. Patarnavo Romas Jablonskis ir Vidas Kubilius. Auką atnešė mūsų konsulė J. Vabolienė ir ramovėnas J. Lenktys. Šv. Kazimiero bažnyt. choras, vad. N. Masiulytei-Stapleton, giedojo jautriai parinktas giesmes. Užbaigai giesmė "Apsaugok, Aukščiausias".

Pietūs buvo Parapijoje ir Lietuvių Namuose.

1.30 val. vyko "16 Vasario 85 metų Sukakties Minėjimas".

Scenos fone didelė Lietuvos Trispalvė Vėliava.

Sveikinimo žodį tarė Apyl. Vald. pirm. J. Grigonytė. Kelios mintys: mums svarbu Vasario 16-toji ir vėl po komunistų okupacijos atgauta Nepriklausomybė 1991 m.

Lietuva vėl laisva šalis, laisva Tauta, bet nelengva dar susitvarkyti po 50-ties metų okupacijos. Sustojome tylos minutei už Lietuvos Laisvę – Tegul meilė Lietuvos dega mūsų širdyse.

Buvo labai graži ir įdomi Juozo Bajorino paskaita "Apie Vasario 16." Grįžo į praeitį nuo Vytauto laikų. Vytautas po savęs nepaliko žmogaus... bet atšubudo Tėvynės sūnūs ir stiprino Tautą... Lietuva tapo laisva, nepriklausoma. Antano Smetonos laikai – 22 metai Nepriklausomybės. Ir vėl komunistų, vokiečių okupacija, trumpa prošvaitėlė ir vėl komunistų okupacija 50-ties metų okupacija, kančios... Bet vėl 1991 m. Lietuva laisva – vėl atgauta Nepriklausomybė. Tarpe tų visų Lietuvos istorijos baisių ir šviesos prošvaisčių, trumpai jas paminėdamas, autorius įterpia tų laikų poetų eiles. Buvo labai įdomu, gera klausytis. Istorija ir poezija – įvykiai ir jų išgyvenimas, labai gražus derinys.

Fleita Saba Sankauskaitė švelniai, tyru skambesiu išpildė Mozarto "Andante in C, K316".

Vidas Kubilius, gražia lietuvių kalba, giliu išgyvenimu, balso moduliacija ir judesiais, deklamavo Prano Pusdešrio "Gulivero Sapną".

Antroje dalyje: atsivėrė užuolaidos, labai gražiai susidėstęs "Lituanian" choras, moterys tautiniais rūbais – jų 16. Vyrų 9. Mažas mūsų chorelis, bet gražiai susidainavęs, nes visi dainuoja iš meilės lietuviškai dainai. Dirigentas ir akompaniatorius Jonas Pocius. Moterų choras švelniai padainavo M. Vaitkevičiaus "Obelėlė ir upelis", vyrų choras energingai "Lėk žirgeli vėju", mišrus choras "Trys spalvos" ir "Viena šeima – Viena Tauta". Puikios dainos, kupini prasmės žodžiai.

Sekė tautiniai šokiai. Šoko "Žilvinas" – jaunieji, vadovas Antanas Pocius. Grakščiai šoko jaunos porėlės: Rugučiai, Oelis ir Rolenderis, kuris įnešė kažką naujo. Smagu, gražu ir linksma, kad jaunimėlis – trečioji karta dar šoka – jau šoka.

Buvo labai graži ir gera programa. Apyl. Vald. Pirm. padėjo ir pakvietė į sodelį vėliavų nuleidimui. Sugiedojome "Lietuvos Himną" ir "Marija, Marija," Kvietė sugrįžti į salę kavutei, pasibuvimui. S.P.

Lietuvis mokslininkas – kerpių žinovas

Nors po Antrojo pasaulinio karo į Australiją atvyko tik dešimt tūkstančių lietuvių, jie šiam kraštui davė didelį įnašą įvairiose gyvenimo šakose. Šią gražią tradiciją dabar tęsia lietuvių ateivių vaikai.

Štai, ką tik pasirodė nauja mokslinė knyga apie kerpes, *Tasmanian Lichens: Identification, Distribution and Conservation Status. I. Parmeliaceae (ABRS, Canberra)*. Knygos autorius yra žinomas lietuvis botanikas dr. Gintaras Kantvilas; jam talkininkavo J.A. Elix, S.J. Jarman ir D. Howe. Tai tik pirmą dalis didesnės mokslinių veikalų serijos, kurioje bus aprašytos visos Tasmanijoje užtinkamos kerpių rūšys.

Pirmajame tome dr. Kantvilas ir jo bendradarbiai patiekia smulkias žinias apie vieną kerpių šeimą

(Parmeliaceae) ir tos šeimos 148 rūšis (taxa). Kad surinkti šią medžiagą, autoriai turėjo patikrinti 4300 kerpių pavyzdžių bei kitokių šaltinių. Knygoje skaitytojas randa aprašymus, kaip atpažinti įvairias kerpių rūšis, drauge su 140 kerpių nuotraukų. Yra ir žemėlapių, rodančių, kur kerpės randamos Tasmanijoje. Knyga neapsiriboja lig šiol žinomomis kerpėmis; į ją yra įtrauktos ir 37 naujai atrastos arba naujai užrašytos kerpių rūšys.

Mokslininkų darbas nesustoja. Dr. Kantvilas jau pradėjo rašyti *Tasmanian Lichens* (Tasmanijos kerpių) antrąjį tomą. Jame bus trys didesnės kerpių šeimos: Cladoniaceae, Lobariaceae ir Sphaerophoraceae.

A.P.T.

XI Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongresas

Lietuva – Lenkija – Vokietija
2003 m. liepos 11-27 dienomis
**Svarbios žinios jaunimui
18-35 metų amžiaus**

Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongresas (PLJK) ruošiamas kas tris keturis metus įvairiuose pasaulio kraštuose, kuriuose veikia lietuvių jaunimo sąjungos. Sekantį, vienuoliktąjį kongresą, organizuoja Vokietijos ir Lenkijos lietuvių jaunimo sąjungos bei PLJS valdyba.

Oficialioji kongreso programa susideda iš trijų dalių: atidarymas Lietuvoje (Vilniuje), stovykla Lenkijoje (Punske), ir studijų dienos Vokietijoje (Hiutenfelde). Joje gali dalyvauti visi už Lietuvos respublikos ribų gyvenantys lietuvių tarp 18 ir 35 metų.

Šalia oficialios dalies siūloma turistinė kelionė po Vokietiją.

Atidarymo vakaras sutampa su XI-tuoju PLB seimo uždarymo iškilėmis. Sekančią dieną vyksta Lietuvos jaunimo organizacijų mugė, ruošiamą Lietuvos jaunimo organizacijų tarybos. Sekmadienį, liepos 13 d., kongreso dalyviai išvyksta į stovyklą.

Kongreso stovyklos tema – lietuviškų vestuvių papročiai ir apeigos. Jos metu ruošimės lietuviškoms vestuvėms: gros lietuviška kapela, dainuosime lietuviškas užstalės dainas, sėdėsime už stalo aprkauo lietuviškais patiekalais. Tačiau iki vestuvių dienos mums patiems teks surengti pirslybas, atšvęsti mergvakarį ir bernvakarį, sukrauti jaunajai kraiti, išmokti dainų, šokių, pagaminti valgių bei papuošti vestuvių salę. Viso to mus mokys vietos meistrai.

Stovyklos metu veiks interneto svetainė. Šia mes ne tik ruošime stovyklos laikraštėlį, bet ir straipsnius vietos bei kitiems žurnalams. Jei dienos jums bus per karštos, galėsite maudytis ežeruose, kurių čia tikrai netrūksta.

Aplankysime taip pat gražiausias Punsko krašto vietas. Pakeliausime po Suvalkiją, Prūsiją bei Dzūkiją. Susipažinsime su II-ojo pasaulinio karo istorinėmis vietomis, pvz. Hitlerio slėptuve Prūsijos miškuose.

NEBIJOKITE!

(Atkelta iš 1-mo psl.)

Dvidešimt pirmojo amžiaus Bažnyčia kaltinama dėl Kryžiaus karų ir inkvizicijos, visai nesistengiama įsigilinti į viduramžių Europos istorijos tikrovę ir užsimerkiami prieš šiandienės Bažnyčios dedamas pastangas padėti varge esantiems žmonėms.

Žmogus persekiojamas ne tik tada, kai jis dėl tikėjimo įkalinamas ar žudomas, bet ir tada, kai dėl savo įsitikinimų patiria pažeminimus bei nelygiateisiškumą. Šiandien niekas neprieštarauja ir nesako, jog švaistomi mokesčių mokėtojų pinigai, jeigu valstybė skiria juos sportui ar šventiniams renginiams, tačiau visiškai kitaip reaguojama, kai valstybė nors truputį paremia visuomenės labai tarnaujančius Bažnyčios darbus.

Tačiau tikintiems į Jėzų reikia nuolat būti: ar kartais jų gyvenimas neprasilenkia su Evangelija ir ar jie dėl šios priežasties nepažemina patys savęs vienaip tikėdami, o kitaip gyvendami. Jėzus Kristus labai smerkė ano meto

į Vokietiją išvykstame liepos 17 d. vakare, atvykstame sekančios dienos vakare.

Studijų dienos vyks Hiutenfelde, Vasario 16-tosios gimnazijos patalpose. Hiutenfeldas yra ramus, mažas miestelis, Vakarų Europos lietuvių centras.

Studijų dienos – tai formalioji kongreso dalis. Jų metu vyksta įvairios diskusijos, simpoziumai, darbo būreliai ir paskaitos. Pagrindinis tikslas – sudaryti PLJS ateities veiklos programą (priimti nutarimus) ir išrinkti naują PLJS valdybą. Tuo pačiu nusprendžiama sekančio kongreso vieta ir data.

Norintys dalyvauti studijų dienose kaip atstovai privalo užsiregistruoti Australijos lietuvių jaunimo sąjungoje (ALJS). Atstovų skaičius yra ribotas ir nustatytas PLJS statute. Studijų dienose stebėtojų teisėmis gali dalyvauti ne tik atstovai, bet ir kiti norintys. Jie neturi teisės balsuoti, bet gali dalyvauti visose programos dalyse, kuriose dalyvauja atstovai.

Šio kongreso Studijų dienos keliais atžvilgiais skirsis nuo tradicinio renginio. Pirmiausiai, atitinkant kongreso šūkiu "Iš ateities stiprybę semiamė", paskaitos minėtomis temomis bus ne tiesiogiai apie dabartį, o apie ateitį. Kodėl? Kadangi kalbėdami apie ateitį neišvengiamai kalbame ir apie dabartį. Tačiau tuom neapsiribojame vien faktų konstatavimu, kadangi tuo pačiu išreiškiame savo lūkesčius bei baimę dabartinės situacijos išryšimo klausimu.

Dar viena Studijų dienų ypatybių bus visiems dalyviams profesionalų organizuojamas kompaktinis organizacinio darbo kursas.

Kongreso uždarymo iškilėmis vyksta šeštadienį, liepos 26 d.

XI PLJK informacija:
www.kongresas.com

Apie atstovų pareigas kreipkitės: www.aljs.org

Atstovų registracijos turi atsirasti ALJS (PO Box 955, North Melbourne, Vic 3051) prieš balandžio 1 d.

Dievu tikinčių, bet žmonių nemylinčių ir pasipūtusių fariziejų veidmainystę. Todėl neturėtume laikyti persekiojimu visų tų atvejų, kai dėl mūsų klaidų atsiranda progų pašiepti mūsų tikėjimą ir Bažnyčią.

Jėzus, drąsindamas savo sekėjus nesibaiminti persekiojimų, ragino bijoti tik tų, kurie gali suklaidinti ir pakenkti sielos gyvybei. Jie sakė: *Bijokite to, kuris galėtų praduoti ir sielą, ir kūną pragare.*

Bet kokių sunkumų akivaizdoje Dievą tikintis žmogus, ypač krikščionis, turi prisiminti Jėzaus Kristaus žodžius, skatinančius pasitikėti Apaizdos globa. Jis kalbėjo: *argi ne du žvirbliai parduodai už skatiką? Ir vis dėlto nė vienas iš jų nekrinta žemėn be jūsų Tėvo valios. O jūsų netgi visi galvos plaukai suskaityti. Tad nebijokite! Krikščionis nėra apsaugotas nuo gyvenimo audrų, bet jis žino, kad dangaus Tėvas jo niekada neapleis, padės nešti sunkiausią kryžių ir suklupusį visada pakels. Šitai suvokdamas, tikintis žmogus tampa nepalaužiamas, net ir užgriuvus jį didžiausiems išmėginimams.*

Po pasaulį pasižvalgius...

Rio Samba Spektaklis

Alė LIUBINIENĖ

Po tokio ilgo pasivaikščiojimo, gerai padrybsojom lovoje prieš prisijungdami prie ekskursijos į

Sambą spektaklį ir tradicinę Brazilijos vakarienę, kuri prasidėjo šeštą valandą.

Atvykę ten radom didžiulį restoraną, kuris turėjo daržinės išvaizdą. Jame stovėjo, be staltiesių, ilgi, tašyti medžio stalai ir atsisėsti prie jų suolai.

Prisikrovę pilnas lėkštes, kitam gale restorano nuo stalo, kuris buvo apkrautas įvairiausiomis salotomis, vinigretais, bulvėms ir kitokioms daržovėms, grįžom į savo vietą. Ten laukėm atnešant mums mėsos.

Šį kartą ir vėl pasitaikė sėdėti prie stalo tą pačią dieną ir jos dviems draugais iš Chile. Česnako ir kitokių prieskonių kvapai plaukė iš virtuvės, kai padavėjai pradėjo nešti čirškančiai karštą mėsą ant iešmenų.

Jie vaikštinėjo aplinkui stalus, nupiaudami mėsos gabalus nuo iešmo ir paduodami juos ant peilio galo per turistų pečius į jų lėkštes. Galėjom pasirinkti tarp kiaulienos, kalakuto, avienos ir jautienos arba visko po truputį, įteigti tik pajėgėm suvalgyti. Algis užsisakė jautienos, danė avienos, o aš kalakuto.

Užgerdami su alumi skoningai paruoštus pietus ir įdomiai paduotus į stalą, mes šenkučiavom ir juokavom su dane ir jos draugais iš Chile, kurių anglų kalba buvo geresnė negu mano. Mums niekada ilgai netrunka susipažinti su žmonėmis kelionėje ir linksmai praleisti laiką su jais, pagalvojai atsikeldama nuo stalo ir atsiveikindama su jais...

Autobuse kaž kas paprašė mūsų vadovo paaiškinti apie sambą šokio atsiradimą ir taip pat apie Rio karnivalą.

"Kai kurie žmonės galvoja, kad karnavalas prasidėjo po viduramžio iš katalikų religijos, kadangi žodis "car-vale" lotynų kalboje reiškia "sudiev mėsa". Todėl braziliečiai sugalvojo, kad būtų gerai pakelti puotą prieš prasidedant gavėniam. Samba muzika ir ritmas atkeliavo į Braziliją su vergais iš Afrikos, o spalvingi drabužiai ir aukšti galvos papuošalai, su įvairiosiomis ryškių spalvų plunksnomis ir žibučiais, buvo pasisavinti iš vietinių indėnų.

Atvykus į Scala teatrą (sambą klubą), mus pasitiko aukšta, tamsiaodė transvestite (vištgaids) su G-string bikiniu. Ant jos pilnai išsivysčiusių krūčių ir spenelių buvo užlipinti maži, ružavi permatomi gabaliukai plastikos, o balta viela, apvesta aplink krūtis, jas dar daugiau

Rio Karnivalo Stadionas

išryškino. Žemiau bikiniu ji buvo užsimovusi raudonas, tinklinės kojines, o kaklą supo didžiulis baltas retežis, vaizduojantis vergo pančius. Ant jos galvos sėdėjo cilindras, papuoštas su ružavomis strauso plunksnomis, kurios plėvėsavo ore po mažiausio sujudėjimo.

Kai ši gražuolė pradėjo sukinėtis aplink Algį, kuris normaliai nėra toks baukštus, šį kartą jis buvo pagautas, nežinodamas ką daryti. Bet kai pastebėjo dolerius užkištus už jos kojines, jis irgi ištraukęs atidavė jai savo duoklę.

Mus pasodino balkone ir tuoj pradėjo išnešioti gėrimus. Kai prasidėjo garsi samba ritmo muzika, šešios tamsios merginos, šokdamos dideliu tempu pagal sambą ritmą.

Vėliau išėjo vyrai akrobatai su žibančia apranga. Jie irgi, kaip gyvas sidabras, lyg be kaulų, ant scenos išdarinėjo visokias triukškus dideliu greičiu ir tikslumu.

Po jų sekė indėnų karo šokiai, apsirengę su neišpasakojamai įdomiais karių rūbais, pasiūtais iš raudonos ir juodos spalvos medžiagos ir išsiuvinėtais su turtingais auksiniais ir sidabriniais motyvais, kuriuos dominavo galvos apranga su įvairaus dydžio ir pavidalo plunksnomis. Jie šoko pagal vis greitėjantį sambo ritmą, užburdami žiūrovus.

Aš neturėjau ką besakyti, kai pamačiau šituos fantastiškus scenos kostiumus. Būti Rio ir nepamatyti samba spektaklio yra mirtina nuodėmė, prisiminiau mūsų viešbučio tarnautoją sakant mums šį rytą.

Jau buvo po vidurnakčio kai grįžom į Copacabaną. Mūsų autobusas negalėjo mūsų privežti prie viešbučio, kadangi buvo per pavojinga jam važiuoti su visais turistais. Tai jis paleido mus pora kvartalų nuo jo.

Su batais rankose, bijodami kad kas mus neapiplėštų, Algis ir aš ant pištų galų ėjom patyliais pro miegančius kūnus ant šaligatvio ir narkomanus, kurie buvo užsiėmę leisdami sau heroiną į rankas, tikėdamiesi, kad jie mūsų nepastebės iki grįšim į viešbutį.

Užtruko kuris laikas kol mes prisizadinom viešbučio tarnautoją, kad atidarytų grotų duris. Dar ir šiandien tikiu, kad tą vakarą mus saugojo angelas sargas.

(Bus daugiau)

Pakalbėkime apie sveikatą...

Daktaro Jono ADOMAVIČIAUS sveikatingumo mokykla

Brokoliai ir kopūstai – vėžio priešai

Brokoliuose ir kopūstuose gausu stambenų, beta karotino ir daugiau negu apelsinuose vitamino C. Juose esančios cheminės medžiagos apvalo organizmą nuo vėžį sukeliančių nuodų anksčiau, negu jie pakankia kūnui. Moters organizme indole-3-carbinol pakeičia vėžį į krūtis viliojantį estrogeną daug saugesniu junginiu. Tyrimai rodo, kad reguliarius brokolius ir kitų kryžmažiedžių (kopūstų, briuselinų kopūstų), kininių garstyčių valgymas mažina pavojų susirgti krūties, skrandžio ir tiesiosios žarnos vėžiu.

Lietuvoje kiekvienoje troboje žiemai būdavo rauginamos statinės kopūstų. Tada ir vėžys ne taip paplitęs buvo. Brokoliuose daug vitamino C – viename puodelyje jo yra daugiau negu apelsine. Valgyti juos reikia truputį apvirtus ir gerai sukramtyti. (Bus daugiau)

Riešutai – Širdies Šarvai

Riešutuose yra gerųjų riebalų. Valgyk juos vietoj nesveiko užkandžio (bulvių, traškučių, riestainių), nes jie mažina kraujyje trigliceridus ir blogąjį cholesterolį, o gausina gerąjį. Tai saugo širdį nuo smūgio (infarkto).

Daugelyje riešutų (pakaninė karija ir graikinis riešutas) yra cheminių medžiagų, kurios vėžines ląsteles skatina naikinti viena kitą. Taip pat riešutuose yra vitamino E – tai aktyvus antioksidantas, saugąs nuo širdies ligų ir vėžio. Jie riebus, todėl juos valgyk saujomis, o ne riešukučiomis.

STIKLINĖ SVEIKATOS

Sveikos mitybos specialistai rekomenduoja valgyti kiek galima daugiau šviežių vaisių, uogų, daržovių. Tik taip aprūpinsime organizmą vitaminais, mineralinėmis medžiagomis, mikroelementais, bioflavonoidais. O jei dar gertume ką tik spaustus jų sultis, kartu su tirščiais gautume maistinių skaidulių ir pektino, valančių iš organizmo žalingas medžiagas. Pektininės medžiagos sujungia iš aplinkos į mūsų organizmą patenkančius sunkiuosius metalus ir taip apsaugo nuo jų toksinio poveikio.

Citrusinių vaisių – apelsinų, citrinų, greipfruktų – sultyse gausu bioflavonodų – stiprių natūralių antioksidantų, saugančių nuo žalingo laisvųjų radikalų poveikio. Ananasų sultyse yra medžiagų, naudingų antsvorį metantiems žmonėms.

Natūralios sultys iš parduotuvės

Ką tik spaustos sultys – vertingiausios ir biologiškai aktyviausios. Vertingiausios natūralios sultys yra tos, kurios pagamintos ne iš koncentrato, o tos, kurios gaunamos spaudžiant vaisius, uogas ar daržoves. Tokios sultys yra be konservantų, dažiklių, cukraus, jokių sintetinių maisto priedų. Aišku, kategoriškai teigti, kad iš

koncentrato pagamintos sultys yra bevertės, negalima, tačiau tokio sultys gamybos proceso metu praranda dalį vitaminų, todėl jų biologinė vertė negali prilygti natūralioms.

Ne saldinti, o skiesti

Kartais sultys praturtinamos vitaminais, pasaldinamos cukrumi. Cukrus suteikia malonesnes juslines savybes, tačiau mitybos specialistai cukrų dėl galimo neigiamo poveikio sveikatai priskiria tiems produktams, kurių reikėtų vartoti mažiau ir rečiau.

Jei natūraliai spaustos sultys yra per rūgščios, galima gerti skiestas vandeniu.

Litro sulčių - negana

Žmogus per dieną turi gauti visų biologiškai aktyvių medžiagų, tačiau vienuose vaisiuose, uogose ar daržovėse yra daugiau vieno, kituose – kitokių medžiagų, be to, skirtingose rūšyse šių biologiškai vertingų medžiagų kiekis taip pat skiriasi, todėl ypač vertingi yra sulčių mišiniai. Netgi viena stiklinė sulčių mišinio gali patenkinti vitaminų bei mineralų paros poreikį.

Vitamino C per parą suaugęs žmogus turi gauti 60 miligramų. Pavyzdžiui, litre natūralių apelsinų sulčių šio vitamino yra 50 miligramų – tai sudaro 83 procentus rekomenduojamos paros normos. dr. Rimantas Stukas, M.D.

Kunigui ir Parapijai aukojo:

\$100 J. Sarapinienė, po \$75 S. Sikorskis, St. R. Rindzevičius,

\$55A. Urbonavičius, \$50 Elena Juškevičienė, \$20 P. Šukienė, \$15 Petras Jakus.

Kun. Eg. Arnašius ir Parapijos Taryba dėkoja už aukas.

IŠ MŪSŲ PARAPIJŲ

Šv. Mišios atlaikytos:

Už Augustino Ročiaus v. ir Padėka Dievui, užsakė Valė Ročienė.

Už Jono Venckaus v., užsakė p. Venckienė.
Kun. E. Arnašius

Dėl Gavėnios Rekolekcijų

Šių metų kovo 22-23 d.d. Geelonge ir Melbourne Gavėnios dvasinio susitelkimo valandas praves svečias kun. dr. Petras Smilgys, naujojo Telšių Vyskupo Jono Borutos vikaras ir Klaipėdos Taikos Karalienės bažnyčios klebonas.

Kovo 22 d., šeštadienį, 10 val. ryto Išpažintis, šv. Mišios ir pamokslas Geelongo lietuviams

šv. Petro ir Povilo bažnyčioje. Kovo 22 d., šeštadienį, 2 val. p.p. Išpažintis, Maldavimai ir pamokslas Lietuvių Namuose Melbourne.

Kovo 23 d., sekmadienį 11 val. Išpažintis, šv. Mišios ir pamokslas Melbourne Švč. M. Marijos Jūrų Žvaigždės bažnyčioje.

Kun. E. Arnašius

Socialinės Globos Moterų Draugija Melbourne

Šių metų kovo 23-čią dieną, 1 val. p.p. Lietuvių Namuose Jubiliejinėje salėje šaukia Metinį susirinkimą.

Dienotvarkėje: veiklos pranešimai, pasisakymai dėl

pranešimų, valdybos rinkimai, klausimai ir sumanymai.

Po to seks kavutė.

Maloniai kviečiame nares ir prijauniančias susirinkime dalyvauti.
Valdyba

SIUNTINIUS

į Lietuvą prašome pristatyti į Jubiliejinę Salę kovo mėn. 29 d. tarp 10-12 val. arba kovo 30 d. tarp 12-15 val.

Nuoširdžiai dėkojame V. Koženiauskienei už \$25 auką ir

bendrai visiems dosniai aukojusiems mūsų globotiniams pinigais arba drabužiais bei avalyne.

Melbourno Lietuvių Katalikų Moterų Draugija

A. † A. Joanai ERMINIENEI,

mirus, nuoširdžiai užjaučiame ALKF valdybos sekretorę, Joaną Hackett ir jos šeimą, bei visus artimuosius liūdesio valandoje.

Australijos Lietuvių Katalikų Federacijos Valdyba

Po sunkios ligos mirus

a.†.a. Jonui MULOKUI

mes nuoširdžiai užjaučiame jo žmoną Eleonorą Mulokiene, jų dukras Birutę ir Dalią, anūkę Renee. Taip pat jo brolių Vytautą Muloką su šeima ir visus gimines kur jie bebūtų.

A. ir V. Baltrukoniai

Aug. ir E. Tomkinai

Pensininkų Sąjungos valdybos nariai

“Tėviškės Aidams”

aukojo:

\$75 J. Jaraminas (Qld.), \$30 S. Sikorskis, \$25 A. Kelly, po \$5 V. Baltutis (SA), S. Grybienė, A.

Jokantas (NSW), J. Serapinienė, P. Šukienė, V. Radvilas (WA) Nuoširdžiausia padėka aukotojams.

“T.A.” administracija

Iš dešinės: Monsignor Christopher Prowse, Vicar General apsilankymo metu Parapijos Namuose su kunigais Juozu Petrausku ir Egidijum Arnašium š.m.kovo 2 d. . Nuotr. R. Mačiulaitienės

“Gintaro” tautinių šokių ansamblis nuoširdžiausiai sveikina

Halina Statkuvienę, garbingai užsitarnavusią ir apdovanotą OAM medaliu.

Linkime Jai neišsenkančios jaunatviškos energijos ir toliau ištvėringai dirbant lietuviybės vardan.

Ta proga norime ir padėkoti, kad visada remiate mūsų jaunimą.

“Gintariečiai”

Š.m. Vasario 16-osios

– Lietuvos valstybės atkurimo dienos proga –

“už nuopelnus Lietuvai” – ordino

Halina Statkuvienė OAM

buvo apdovanota Karininko Kryžiumi.

Turime tikrai retą progą mūsų ilgametę ir nepamainomą pirmininkę pasveikinti su antru apdovanojimu ir kartu pasidžiaugti šiuo jos įvertinimu.

Apdovanojime dekretą pasirašė Respublikos Prezidentas Valdas Adamkus.

Melbourno Lietuvių Katalikų Moterų Draugijos narės

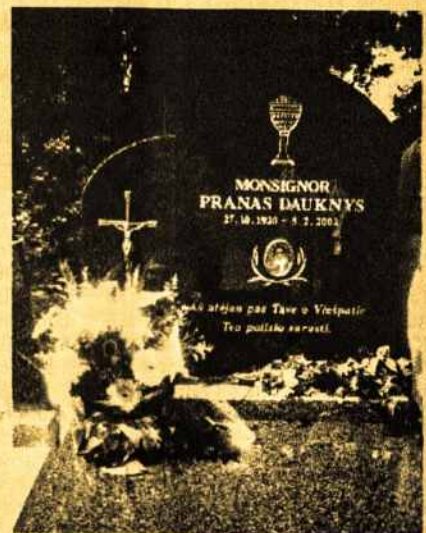
Prelato dr. Prano Dauknio mirties metinės

Š.m. vasario 23 d. Melbourno Šv. Marijos Jūros Žvaigždės bažnyčioje buvo aukojamos šv. Mišios už kunigo Prelato dr. Prano Dauknio vėlę, pažymint jo mirties metines, jas atnašavo kun. Egidijus Arnašius.

Kadangi Prelatas buvo “Džiugo” tunto skautų dvasios vadas, todėl vyresnieji skautai deramai pagerbė jo atminimą.

Skaitinius skaitė Parapijos Tarybos atstovė vyr.sk. Rūta Skeivienė, v.s. Danutė Lynikienė, psalmę giedojo v.s. Rasa Statkuvienė. Per mišias giedojo parapijos choras ir vieną giesmę - “Sutelk mus Viešpatie” skautininkai.

Antrą valandą, Fawkner kapuose kun. E. Arnašius pašventino Prelato Dauknio paminklą. Apeigose dalyvavo gražus būrys parapijiečių ir skautininkų. Gražius prisiminimo žodžius pasakė v.s. Birutė

Monsignor Pranas Dauknys
27.10.1920 - 5.2.2002

“Aš atėjau pas Tave o Viešpatie
Ten poilsio surasti”.

Prašmutaitė ir kun. E. Arnašius. Buvo sugiedota giesmė “Marija, Marija”. Z. Prašmutaitės paraginti dalyvavusieji sustojo ratu aplink kapą ir pagiedojo skautų giesmę: “Ateina Naktis”.
M. Geštautienė

Skautininkai gieda šv. Mišiose. Foto G. Kymanto

Fawkner kapinėse prie prel. Dauknio kapo. Nuotr. Z. Augaičio.

Iškilmingų istorinės reikšmės įvykių seka liudija pagarbą demokratijos principams ir Konstitucijai. Baigiantis kadencijai penktasis prezidentas V. Adamkus atsisveikina, išrinktasis R. Paksas iškilmingai prisiekia, ketvirtuoju vadinamas A. Brazauskas dalyvauja. Trys nepriklausomos Lietuvos prezidentai iškilmingo akto ceremonijoje! Reikšminga, simboliška, bet...

Ekscelencijos ir Seimo pirmininkas, bei kiti aukštieji pareigūnai mini paliekančiojo valstybės vadovo postą nuopelnus, linki naujamam tėti valstybės politiką. O ji aiški ir nuosekli nuo pat Sąjūdžio užgimimo - sugrįžti į Vakarų demokratijos erdvę. Visi kalbėtojai daugiau ar mažiau prisimena Valstybės atkūrimo ir Nepriklausomybės Atgavimo istoriją. Ten pergalių ir netekčių pramaišiu, tačiau kokia šviesi ir viltinga Atgimimo pradžia! Šiandien

Dabartinėje Lietuvoje daug pasimetusių lietuvių. Tokie, tarsi ūkininkas dairosi į prinokusius javus: vežti į pastogę, ar laukti iki lietuvių žadantis debesuotas dangus praeis pro šalį nelijęs. Laukia, laukia, debesys vis tamsėja, tirštėja, nenuslinko šalin, bet staiga prlpiupo lietumi kaip iš kibiro, supūtę tinginio ūkininko prinokusius javus. Keikėsi pats ant savęs, daužėsi tuščiomis rankomis.

Panašiai elgiasi šiuolaikinė Lietuva, dėsto, rašo spėjimus kas, ką numatė daryti su Mažąja Lietuva - Karaliaučiaus (Tvangsktės) juodžemiais ir laukais. Spėlioja, kreiva akimi žiūrėdami į artimus ir tolimus kaimynus, ką anie darys su lietuvių tautai turinčia priklausyti, nuo senų senovės lietuviškų genčių teritorija. Dabartiniai lietuvių tautos valdovai nedrįsta savo tautai pranešti, kad Lietuvos Respublika reikalauja laikinai buvusios Sovietų Rusijos administruojamų Prūsų krašto žemių grąžinimo lietuvių tautai. Kaip sutarta Potsdame 1945 m. Dori visuomenės ir rašto žmonės tikėjo, kad 1903 metais Šakių apskrityje gimęs Antanas Sniečkus, baigęs trijų metų vidurinę mokyklą, paskirtas telefonų linijos prižiūrėtoju Dzūkijoje nustos keiksnosjęs kunigus ir kitus jo tariamus "išnaudotojus". Nurodymus naujai gaudavo slapta nivykęs į raudonojuoną Gudią ir komunistiškai raudonojuoną Rusiją. Įvairiai bendraudamas su komunistais, sulaukė net vadovaujančių sovietų vadovų pritarimo. Net drisęs paskelbti sovietinės vyriausybės ketinimą, atitaisantį ilgai trukusios Vokietijos iš Lietuvos pasiglemžtas buvusias Prūsijos žemes, tuo atitaisant vokiečių padarytą tautos nuskriaudimą, nesutikęs bent Karaliaučiaus srities grąžinti Lietuvai. Sniečkus nenorėjęs Lietuvai grąžinti Karaliaučiaus sritį. Iš Sov. Rusijos grįžęs į Lietuvą 1926 m., veikęs prieš lietuvių tautą, buvo areštuotas, paleistas. Nesupratęs, nepažinęs lietuvių tautos dabar kaltinamas neišnaudojęs galimybes Lietuvai gauti Karaliaučiaus sritį.

Dabartinėje Lietuvoje gausu prieš lietuvių tautą veikiančių lietuvių, net Lietuvos Seimo narių. Visuomenė, net studentija nereikalauja prijungti buvusias prūsų sritis Lietuvai, tuo tarsi ragindami svetimuosius pasiglemžti ko nori. Sovietai, po Antrojo pasaulinio karo buvusioje Prūsijoje išžudė,

Ir Karalius Mindaugas būtų atstumtas

Edmundas Simanaitis

ji pavirtusi visiškai konkrečiais siekais - įstoti į Alijansą, tapti Europos Sąjungos nare. Priartėjome prie istorinio slenksčio.

Tačiau kodėl piliečio sąžinę graužia priekaištai, kurio neįmanoma atsikratyti, nei prezidento inauguracijos dieną, nei po jos? Kodėl visose iškilmėse, kuriose dalyvavo atsikūrusios Valstybės Pentkasis, Šeštasis ir tik ką regalijas gavęs Septintasis vadovai, o buvo pamirštas ar sąmoningai nustumtas į pašalį Ketvirtasis Valstybės Vadovas Vytautas Landsbergis? Ar dėl to, kad jis nedvejodamas rėmėsi tarptautine teise ir veiksdoms nepalyginamai sudėtingesnėmis net mirtino pavojaus Valstybei sąlygomis išvedė šalį iš narvo, kuris

prieš subyrėjimą buvo iškėlęs "brandaus socializmo" iškabą? Kur būtų nuvedusi politika, raginusi siekti "suvėreniteto" žingsnis po žingsnio (steps po stepo), ir likti...tame pačiame, tik perdažytame narve? Kai Lietuva nusimetė ant keturbriaunių durtuvų atneštą sovietinės pseudorespublikos statusą, V. Landsbergis teisėtai tapo Ketvirtuoju Valstybės Vadovu. Šio fakto negali paneigti jokia kazuistika. Prezidentas V. Adamkus įteikdamas V. Landsbergiui Vytauto ordiną su aukso grandine tik iš dalies atitaisė skolą teisingumui ir istorijai. Laisva Lietuvos valstybė niekada nebuvo be vadovo.

Tad kodėl keturi Vilniuje tebe gyvenantys Demokratinės Valstybės Vadovai negeba (kas neleidžia? kas draudžia?)

Lietuva turėtų reikalauti Karaliaučiaus prijungimo prie Lietuvos

Algirdas GUSTAITIS

sunaikino šimtus tūkstančių lietuvių ir lietuviškos kilmės žmonių, privežė iš svetimų kraštų rusų. Lietuvai tokiais duomenimis reikėtų tarptautiniai veikti, motyvuoti. Genocidas ar ilgametė okupacija neįteisina pavergėjo.

Nieko nedarant savaime naikinami lietuvių tautos pakraščiai, viduryje Lietuvos pataikaujama svetimiesiems.

Asmenys, kandidatuojantieji į Lietuvos prezidento pareigas, turėtų savo kalbose, motyvuotose raštuose paskelbti įvairiose valstybėse (JAV, Japonijoje, Kinijoje, Vokietijoje, Rusijoje, Švedijoje, Norvegijoje, Islandijoje, Danijoje, Latvijoje, Estijoje, Italijoje, Ispanijoje, Graikijoje ir kitose valstybėse). Viena Lietuva Karaliaučiaus (Tvangsktės) srities neatgaus.

Talkinti turėtų lietuviška spauda Lietuvoje, JAV, Anglijoje, Australijoje. Talkon turėtų ateiti įvairiose valstybėse veikiantieji lietuviai šauliai, jūrininkai, tautininkai, ateitininkai, jaunatietuviai, skautai, moterų organizacijos. Prašyti kariškių talkos.

Reikėtų sutelkti lietuviškų organizacijų, spaudos ir pavienių asmenų pastangas sričių prijungimui prie Lietuvos. Arba nieko nedarant tūnoti, kol pradės per Lietuvą tarp Maskvos ir Karaliaučiaus skraidyti lėktuvai, net požeminiais tuneliais važinėti į Karaliaučius. Amerikos lietuviai, paskutiniu metu ir Lietuvos lietuviai yra parašę, išleidę gerai dokumentuotų, iliustruotų knygų, žemėlapių, galinčių talkinti motyvuotiems tikslams.

Vyriausias Lietuvos Išlaisvinimo Komitetas, užsienyje veikęs Lietuvos vardu, atsikūrus Nepriklausomai Lietuvai, savo veiklos paskutiniame Seime įvykusiame Čikagoje 1991 m. lapkričio mėnesio 1-3 dienomis, priėmė ir paskelbė tokį nutarimą lietuvių ir anglų kalbomis:

Eltos Informacijos. 1991 m. Nr. 12 (1301):

"Mažoji Lietuva yra lietuvių tautos ir jos gentainių žemė nuo seniausių amžių. Jokia kita tauta ar valstybė neturi pirmumo teisės į jos

reikšmingų įvykių iškilmėse stovėti greta ir liudyti Tautai ir Pasauliui Lietuvos valstybingumo seką gyvu pavyzdžiu? Kodėl gėdimasi būti Valstybe? Beje, net okupacijos sąlygomis Lietuvos Valstybė turėjo savo vadovą. Jis - laisvės kovų legenda - generolas Jonas Žemaitis.

Prezidento titulas, kai kalbama apie Valstybę ir jos Vadovą, neturi lemiamos reikšmės. Rasis kada nors Seimas, kuris šią dirbtinę kliūtį, darančią gėdą ne asmeniui, o visai Valstybei, pašalins. Juk ir karalius Mindaugas buvo Lietuvos Valstybės vadovas. Tačiau jei Karalius būtų prisikėlęs vasario 26 dieną ir pasirodęs senojoje šalies sostinėje, Jo Didenybei, pagal Europos standartus Pirmajam Lietuvos Valstybės Vadovui būtų tekę stoviniuoti piliečių būryje drauge su Ketvirtuoju atokiai nuo prezidentų.

O priekaištai deginte degina...

didžiąsias Vakarų valstybes, prašydamas, kad iš Mažosios Lietuvos būtų atitrauktos visos karinės pajėgos ir kad ta šalis būtų sujungta su Lietuva.

Rytų ir Pietų Lietuvos sienos, einančios etnografinėmis lietuvių tautos žemėmis, yra apspręstos 1920 m. liepos 12 d. Lietuvos Respublikos ir Sovietų Rusijos Taikos sutartimi.

Seimas skatina visus lietuvius remti pastangas taikiu būdu atstatyti lietuvių tautos teises Rytų, Pietryčių ir Pietų Lietuvoje."

"Tėviškės Žiburiai"

Sveikinu visus tautiečius

- Lietuvos Valstybės Atkūrimo paskelbimo 85-ųjų,
- Lietuvos Kovos Sąjūdžio Deklaracijos paskelbimo 54-ųjų ir
- Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdžio Seimo Deklaracijos 14-ųjų metinių progą.

Šie Valstybės teisės aktai liudija nuolatinės kovos su pavergėjais teisumą. Be galo svarbu, kad Gegužės 11-osios Referendumas galutinai patvirtintų amžinąjį Tautos išlikimo siekį ir teisę Vakarų Demokratijos erdvėje tvarkyti krašto ekonomiką, tautinę kultūrą ir socialinius reikalus. Šie iš pažiūros valdiški žodžiai apima pačius svarbiausius valstybės politikos tikslus.

Lietuvoje nėra Lietuvos karių veteranų sąjungos ar kitaip pavadintos organizacijos, kurios yra JAV ir daugelyje kitų šalių. Veteranų vadintinas senas karys, buvęs karo ar ginkluoto pasipriešinimo (partizaninio karo) dalyvis. Mūsų krašte kariai veteranai buriasi į įvairias visuomenines organizacijas, pavyzdžiui, Lietuvos šaulių sąjungą (LSS), Lietuvos Laisvės Kovos Sąjudį (LLKS), Lietuvos Kariuomenės Kūrėjų-Savanorių Sąjungą (LKKSS), Lietuvos 1941 metų Birželio sukilėlių sąjungą, Lietuvos atsargos karininkų sąjungą (LAKS) ir kt. LAK sąjungoje dabar

daugumą sudaro buvusieji sovietiniai karininkai. Jų nusitaymas Lietuvos nepriklausomybės atžvilgiu keletą metų kėlė didelių abejonių. Buve okupacinės armijos karininkai, tarp jų ir raudonieji politrukai, kurie vadovavo LAKS, stojo į atvirą opoziciją Vyriausybei, Seimui, Krašto apsaugos vadovybei, Kariuomenės vadui. Atviras įstatymų ir karininko etikos reikalavimų nepaisymas kėlė visuomenėje abejonių tokių karininkų lojalumu Lietuvos Respublikai. Galiausiai viršų paėmė valstybiškai mąstantys karininkai, buvo perrinkta LAKS vadovybė ir nenormali padėtis pradėjo palengva taisytis.

Įstatymas byloja, kad "Krašto apsaugos ministras, išleisdamas karį į atsargą gali jam suteikti teisę iškilmingomis progomis dėvėti kario uniformą su nustatytais atsargos kario ženklais", t.y. karininko antpečiuose žvaigždutės turi būti ne aukso spalvos, o sidabro. Drausmės statuto nustatytais atvejais už drausmės pažeidimus atsargos ar dimisijos kariams gali būti atimta teisė dėvėti kario uniformą.

Jei karys nėra padaręs drausmės ir teisės pažeidimų, tai į kariui išduodama pažymėjimą įrašoma, kad "jis išleidžiamas į atsargą ar perkeltas į dimisiją atlikęs tarnybą garbingai".

Linkiu sveikatos ir šviesių dienų. Edmundas Simanaitis

Pasaka apie blogą vilką

Trejų metukų Andrius

prašo:

- Pasek man pasaką apie blogą vilką.

Dešimties metų Lina:

- Ką tu, blogų vilkų nebūna, būna tik nelaimingi vilkai.

Nėra blogų žmonių...

"Rožės dvelksmas"